

MINISTERSTWO
OBRONY NARODOWEJ

Zarząd Rozpoznawczy

T A J N E
Egz.nr ...

739
152

Ad. pki Zagoista
[Signature]
27.11.74.

T E Z Y
referatu

szefa Zarządu Rozpoznawczego Sztabu Głównego NAL NRD na naradę
w 1974 r. szefów zarządów rozpoznawczych sztabów generalnych
/głównego/ armii państw-członków Układu Warszawskiego

na temat:

"Ocena międzynarodowej sytuacji wojskowo-politycznej oraz
wynikające z tego zadania dla wywiadów sił zbrojnych państw-człon-
ków Układu Warszawskiego"

Sierpień - 1974 rok

I. Obecna sytuacja międzynarodowa dzięki pełnej inicjatywy, pryncypialnej i uzgodnionej polityce prowadzonej przez Związek Radziecki i państwa wspólnoty socjalistycznej oraz realizacji programu pokojowego XXIV zjazdu KPZR, ~~obecna sytuacja międzynarodowa~~ charakteryzuje się znacznymi zmianami w zakresie rozładowania napięcia międzynarodowego i umocnienia pokoju.

Imperializm jednak w dalszym ciągu pozostaje reakcyjnym i agresywnym. W swej polityce wewnętrznej, zagranicznej i militarnej próbuje dostosować się do nowych warunków walki dwóch systemów, które powstały w wyniku zmian w stosunku sił na korzyść socjalizmu i ^{usiłuje} ponownie zmienić stosunki międzynarodowe na swą korzyść.

Chociaż w polityce państw imperialistycznych daje się zauważyć cechy realizmu, jednak w krajach tych istnieją jeszcze znaczne siły aktywnie występujące przeciw polityce rozładowania napięcia międzynarodowego i znajdujące poparcie ze strony kliki Mao, która w dalszym ciągu kontynuuje politykę antyradziecką. Siły te nie chcą pogodzić się z wynikłymi zmianami w sytuacji politycznej na świecie i łamiąc zawarte umowy i porozumienia dążą do wywołania nowych konfliktów /Berlin Zachodni, Cypr, Bliski Wschód, subkontynent indyjski, Wietnam/, z takim obliczeniem, aby przy pomocy polityki prowokacji, szantażu i agresji wyrządzić dotkliwą szkodę siłom pokoju i postępu.

Kraje imperialistyczne są przeciwnie dążeniom państw wspólnoty socjalistycznej do uczynienia politycznego odprężenia nieodwracalnym oraz uzupełnienia go odprężeniem w dziedzinie wojskowej. Starają się one osłabić istniejące między nimi sprzeczności, wzmocnić bloki militarne, forsować doskonalenie mocy i gotowości bojowej sił zbrojnych oraz tworzyć nowe globalne sojusze i bloki na zasadzie rozpasanego antykomunizmu.

Stany Zjednoczone, RFN i inne państwa imperialistyczne Europy Zachodniej z jednej strony oraz klika Mao z drugiej strony, aktywizują

154
polityczną, gospodarczą i militarną współpracę na gruncie antyra-
dzieckim i przez to samo wprowadzają do sytuacji międzynarodowej
elementy niebezpiecznego zakłócenia stanu równowagi. Najbardziej
aktualnym przykładem polityki imperialistycznej, zagrażającej spra-
wie pokoju, jest kryzys cypryjski, zorganizowany przez agresywne
koła NATO.

II. Stany Zjednoczone prowadzą obecnie politykę, zmierzającą
do osiągnięcia panowania nad światem, bardziej subtelnie, z uwzględ-
nieniem ukształtowanej, na skutek zmian w stosunku sił, sytuacji
międzynarodowej. Mimo wymuszonej gotowości do rokowań oraz już
osiągniętych wyników rokowań siła militarna Stanów Zjednoczonych
i innych państw imperialistycznych pozostaje podstawowym środkiem
do osiągnięcia celów politycznych imperializmu.

Europa, jako główny front walki klasowej między socjalizmem a
imperializmem w dalszym ciągu pozostaje w centrum uwagi polityki
zagranicznej i militarnej Stanów Zjednoczonych. Zwiększa się aktywność
imperializmu zagrażająca sprawie pokoju we wschodniej części Morza
Śródziemnego, na Bliskim Wschodzie, w Południowo-Wschodniej Azji
oraz w innych rejonach kuli ziemskiej.

Przede wszystkim Stany Zjednoczone dążą do zaktywizowania NATO
jako podstawowego agresywnego sojuszu. Dalsze zwiększenie potencja-
łu wojennego państw członkowskich NATO oraz zwiększenie efektyw-
ności jego wykorzystania Stany Zjednoczone rozpatrują jako decydującą
przesłankę do zmiany na swoją korzyść stosunku sił na arenie świa-
towej. Liczą one przy tym na efektywne poparcie swoich głównych
sojuszników - RFN i Wielkiej Brytanii.

Rekordowy budżet wojskowy Stanów Zjednoczonych na rok finansowy
1974/75, dalsze udoskonalenie i zwiększanie ruchliwości i efektyw-
ności systemów broni strategicznej, zmodyfikowane planowanie wykorzys-

tania i wyboru celów strategicznej broni jądrowej z zamiarem realizacji "strategii realnego zastraszenia" oraz modernizacja i jakościowe doskonalenie sił lądowych, powietrznych i morskich charakteryzują politykę Stanów Zjednoczonych jako "politykę siły" i potwierdzają dążenie USA do jakościowego doskonalenia potencjału wojennego i kontynuacji wyścigu zbrojeń.

Swoich sojuszników z NATO Stany Zjednoczone zapewniają o zachowaniu gwarancji jądrowej, o kontynuowaniu doktryny wojennej NATO i o pozostaniu na terytorium RFN oraz innych państw sojuszniczych niezmiennych pod względem siły bojowej wojsk amerykańskich. Trwa proces przebudowy, modernizacji uzbrojenia i wyposażenia, umocnienia stanu moralno-politycznego oraz mocy bojowej sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych, rozmieszczonych na terytorium RFN oraz innych państw zachodnioeuropejskich.

III. Rozwój sytuacji politycznej w Europie charakteryzuje się obecnie tendencją do rozkładowania napięcia w stosunkach międzynarodowych. Proces powojennej przebudowy Europy, trwający prawie trzydzieści lat został zakończony. Uznano istniejące granice, anulowano układ monachijski. Uregulowano zagadnienie statusu Berlina Zachodniego. Uznanie NRD na arenie międzynarodowej jako państwa suwerennego oraz jej równouprawnienie w życiu międzynarodowym jest wspólnym osiągnięciem obozu socjalistycznego na czele ze Związkiem Radzieckim.

Przeciw tym wszystkim pozytywnym zmianom w Europie aktywnie występują reakcyjne koła NATO, a szczególnie RFN. Starają się one obejść zawarte między Wschodem a Zachodem porozumienia, wzmacniać napięcie w niektórych zapalnych rejonach świata, szczególnie w Europie Środkowej i Berlinie Zachodnim, interpretować zawarte porozumienia na swoją korzyść z takim obliczeniem, aby w ostatecznym wyniku wzmocnić pozycję imperializmu.

156

Związek Radziecki i inne kraje wspólnoty socjalistycznej podejmują duże wysiłki w kontynuowaniu rozładowania napięcia w Europie i na innych kontynentach^{m/}. W związku z tym w chwili obecnej w centrum uwagi znajduje się Konferencja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Polityka militarna NATO charakteryzuje się dążeniem do nie-dopuszczenia do odprężenia i osiągnięcia^{m/} agresywnych celów imperia-lizmu przy pomocy podrózek i szantażu, dywersji i agresji. Z myślą wykorzystania agresji jako środka polityki, przede wszystkim ja-kościowo, doskonali się potencjał wojenny państw imperialistycz-nych. Jednocześnie, państwa członkowskie NATO na konferencji w sprawie redukcji sił zbrojnych i zbrojeń w Europie Środkowej dążą do realizacji koncepcji osłabienia sił zbrojnych państw-
członków Układu Warszawskiego i przez to do osiągnięcia przewagi militarnej.

Wyniki wiosennych sesji NATO oraz nowa "Deklaracja Atlantycka" potwierdzają ten kurs. Realizuje się prawie pełne wyposażenie sił zbrojnych NATO we współczesne środki bojowe i techniczne.

Siła bojowa połączonych sił zbrojnych NATO na Oceanie Atlan-tyckim i rezerw strategicznych znacznie się zwiększa na bazie modernizacji uzbrojenia i sprzętu. Mają się zwiększyć możliwości szybkich przerzutów i rozwinięcia rezerw strategicznych.

Największe wysiłki NATO w zakresie zwiększenia siły bojowej i gotowości sił zbrojnych niezmiennie związane są z Zachodnim TDW, który jest najlepiej rozbudowany i wyposażony oraz na którym znajdują się najsilniejsze zgrupowania połączonych sił zbrojnych NATO. Związki tych zgrupowań poprzez zastosowanie różnego rodza-ju przedsięwzięć w zakresie wyposażenia, reorganizacji itp. osiągnęły wysoki poziom siły i gotowości bojowej, który ciągle jest doskonałony.

Szczególne znaczenie dla wzmocnienia Sił Zbrojnych NATO ma program rozwoju i doskonalenia sił zbrojnych RFN. Realizacja bieżących programów przebrojenia wszystkich rodzajów sił zbrojnych oraz przyjęcie nowej struktury organizacyjnej ma wyraźnie zmienić organizację i wyposażenie Bundeswehry w latach od 1976 do 1978 r.

Przez dokonanie reorganizacji Bundeswehry i dążenie do wzmocnienia NATO politycznie i militarnie - RFN chce przekształcić Europejską grupę państw NATO w instrument realizacji swoich zamiarów hegemonistycznych i forsowania wyścigu zbrojeń.

Chociaż Francja nie zamierza ponownie wrócić do wojskowej organizacji Paktu Północno-atlantycznego, jej militarna współpraca z NATO, USA i RFN stale się wzmacnia. Nowy rząd francuski przywiązuje dużą wagę do dalszego rozwoju konwencjonalnego i jądrowego uzbrojenia przeciwdziałając dążeniom państw wspólnoty socjalistycznej do rozładowania napięcia w Europie.

W Północnej i Południowej Europie kierownictwo NATO doskonali potencjał militarny. Przez zwiększenie siły bojowej połączonych sił zbrojnych w Europie Południowej, NATO ma nadzieję osiągnąć lepsze możliwości w realizacji agresywnych celów w rejonie Morza Śródziemnego i na Bliskim Wschodzie mimo, że kryzys cypryjski wykazał fiasko polityki NATO i doprowadził do dalszego pogłębienia sprzeczności wśród imperialistycznych państw NATO w tym rejonie.

Siła bojowa połączonych Sił Zbrojnych NATO w Europie Południowej zwiększa się przez wzmocnienie 6 Floty, przerzut amerykańskich sił powietrzno-desantowych, realizację przedsięwzięć w zakresie modernizacji włoskich sił zbrojnych oraz przez dostawy współczesnego sprzętu bojowego i wyposażenia do Turcji i Grecji.

158
Północne skrzydło NATO przede wszystkim cechuje jakościowe udoskonalenie głównych sił w strategicznym rejonie Cieśnin Duńskich oraz doskonalenie sił zbrojnych Norwegii na podstawie długoterminowego programu ich rozwoju. Jednak szczególną wagę na północnym skrzydle NATO przywiązuje się do rozwoju połączonych sił morskich.

IV. Na Bliskim Wschodzie pojawiły się bardziej sprzyjające przesłanki politycznego rozwiązania konfliktu. Jednak agresywna polityka Izraela, znajdująca poparcie w Stanach Zjednoczonych i innych państwach imperialistycznych, pozostaje źródłem napięcia międzynarodowego i może doprowadzić do nowych konfliktów zbrojnych.

W dalszym ciągu uważając Izrael za podpórę imperializmu i poważną siłę w walce przeciw ruchowi narodowo-wyzwoleńczemu na Bliskim Wschodzie, Stany Zjednoczone wykorzystując nacjonalistyczne i reakcyjne koła arabskie dążą do zmniejszenia wpływów Związku Radzieckiego, krajów socjalistycznych i postępowych sił arabskich, do zmiany sytuacji w tym rejonie na korzyść imperializmu i stworzenia warunków do zabezpieczenia swoich długotrwałych strategicznych interesów na Bliskim Wschodzie w dziedzinie politycznej, gospodarczej i militarnej.

Z kolei zachodnioeuropejskie państwa NATO usiłują wzmocnić polityczną i gospodarczą współpracę z krajami arabskimi, podporządkować te kraje swoim imperialistycznym interesom w ten sposób, aby wykorzystać ich zasoby do realizacji swoich planów militarnych i gospodarczych.

V. W Afryce sytuacja charakteryzuje się dalszym umacnianiem pozycji antyimperialistycznych krajów niepodległych oraz nowymi sukcesami ruchu narodowo-wyzwoleńczego. Na potwierdzenie powyższego świadczy skuteczna walka kolonii portugalskich o swoją niezależ-

kierownictwo sajgońskie oraz siły reakcyjne w Laosie i Kambodży przy poparciu ze strony zewnętrznych sił imperialistycznych - przeciwdziałają rozwiązaniu skomplikowanych politycznych i militarnych problemów oraz ogólnemu uzdrowieniu klimatu, co przesądza o nieustabilizowaniu i napięciu sytuacji wojskowej w tym rejonie świata.

Dla osiągnięcia swoich celów strategicznych oraz zachowania wpływów Stany Zjednoczone kontynuują wsparcie proimperialistycznych sił oraz udzielają pomocy wojskowej reżymowi sajgońskiemu i kambodżańskiemu.

Na sytuację w Azji Południowej i Południowo-wschodniej oddziałują również polityka kierownictwa chińskiego, które dąży do umocnienia swoich pozycji przez rozległą działalność, polityczną, wojskowo-polityczną oraz gospodarczą aby przeciągnąć postępowe siły na kurs antyradziecki i awanturniczy.

VIII. Na Dalekim Wschodzie wynikła skomplikowana sytuacja wojskowo-polityczna, która charakteryzuje się wielkomocarstwowo-szowinistycznym i antyradzieckim kursem kierownictwa Chińskiej Republiki Ludowej, strategicznymi interesami Stanów Zjednoczonych, imperialistycznymi celami Japonii oraz napiętą sytuacją na Półwyspie Koreańskim. Istnieje niebezpieczeństwo zaostrzenia się tej sytuacji.

Maoistowskie kierownictwo ChRL uważa Związek Radziecki za swego głównego wroga, wszystkimi środkami i we wszystkich rejonach świata występuje przeciw prowadzonej przez Związek Radziecki i kraje wspólnoty socjalistycznej polityce mającej na celu zapewnienie trwałego pokoju; stara się wytworzyć na antyradzieckiej bazie nowy stosunek na Dalekim Wschodzie, co w gruncie rzeczy sprzyja polityce reakcyjnych kół NATO, skierowanej przeciw złagodzeniu napięcia międzynarodowego.

160

ność oraz zgodne i solidarne wystąpienia Organizacji Jedności Afrykańskiej w walce przeciw kolonializmowi i apartheidowi. Z drugiej zaś strony reżymy rasistowskie Republiki Południowo-afrykańskiej i Rodezji zawzięcie sprzeciwiają się postępowemu rozwojowi Afryki. Główne państwa imperialistyczne dążą do zachowania swoich wpływów w krajach, które odzyskały niepodległość. W niektórych państwach afrykańskich obserwuje się mocne tendencje nacjonalistyczne. Chińska Republika Ludowa dąży do umocnienia swoich wpływów w poszczególnych krajach afrykańskich. Wszystko to razem wzięte daje podstawy do wyciągnięcia wniosku, że sytuacja militarno-polityczna i wojskowa w poszczególnych rejonach Afryki pozostaje nieustabilizowana.

VI. Sytuacja w Azji Południowej ze względu na działania wewnętrznych i zewnętrznych kół reakcyjnych, jest nieustabilizowana. Celem tych kół jest utrzymanie napięcia w stosunkach między Indiami, Bangladesz a Pakistanem. Siły te są szczególnie zainteresowane w zaostrzeniu stosunków między Indiami a Pakistanem. Możliwe zaostrzenie sprzeczności między Afganistanem, Pakistanem, Indiami oraz Iranem może doprowadzić do nowych powikłań sytuacji w tym rejonie.

Na sytuację w Azji Południowej oraz w rejonie Oceanu Indyjskiego wywierają także wpływ Stany Zjednoczone, które starają się wzmacnić swoją polityczną, gospodarczą i militarną siłę w celu realizacji koncepcji wojskowo-strategicznej w ustanowieniu panowania na Oceanie Indyjskim, we Wschodniej Afryce, Zatoce Perskiej na subkontynencie indyjskim oraz w Australii.

VII. W Azji Południowo-wschodniej pojawiły się przesłanki do ustabilizowania sytuacji oraz zwrotu od wojny do pokoju. Jedną,

W tym celu ChRL przeprowadza odpowiednie przedsięwzięcia militarne, dąży do zbliżenia na płaszczyźnie antykomunistycznej ze Stanami Zjednoczonymi i Japonią, przeciwdziała polepszeniu stosunków radziecko-amerykańskich i radziecko-japońskich, opowiada się za zachowaniem amerykańskich sił zbrojnych w rejonie Oceanu Spokojnego, stara się rozszerzyć wpływy na KRLD oraz sprzeciwia się systemowi bezpieczeństwa zbiorowego w Azji.

Wojskowo-polityczna konferencja Stanów Zjednoczonych na Dalekim Wschodzie ma na celu, wykorzystując przede wszystkim elastyczną politykę wobec ChRL i Japonii, a szczególnie napięte stosunki między Chinami a Związkiem Radzieckim oraz gospodarczy¹ militarny potencjał i strategiczne położenie Japonii, rozszerzyć wpływy i wzmocnić swoją pozycję na Dalekim Wschodzie.

Ważnym czynnikiem oddziaływującym na sytuację w tym rejonie jest Japonia, której koła kierownicze starają się, przez rosnącą gospodarczą i militarną siłę, wzmocnić pozycję międzynarodową oraz zapewnić sobie więcej praw przy rozwiązywaniu wojskowo-politycznych problemów głównych państw imperialistycznych.

Agresywna polityka rządu reżymowego Korei Południowej oraz jego negatywny stosunek do propozycji KRLD rozwiązania sprawy koreańskiej w drodze pertraktacji nie wyklucza zaostrzenia sytuacji wojskowej na Półwyspie Koreańskim.

IX. Sytuacja w krajach Ameryki Łacińskiej charakteryzuje się dalszą polaryzacją sił klasowych oraz zwiększeniem aktywności Stanów Zjednoczonych które przy współudziale reżymów proamerykańskich realizują akcje wywrotowe, organizują i wspierają przewroty reakcyjne w celu wyrządzenia szkód ruchowi narodowo-wyzwoleńczemu oraz umocnienia wspólnych wpływów. Reżymy reakcyjne Ameryki Łacińskiej konsolidują swoje siły oraz zawierają między sobą dwustronne i wielostronne porozumienia.

162

Umocnienie pozycji Kuby, zdecydowana walka klasy pracującej wszystkich krajów Ameryki Łacińskiej oraz postępowy antyamerykański kurs niektórych rządów tego rejonu są wyrazem trwających tendencji rewolucyjnych na tym kontynencie, mimo poszczególnych przejściowych niepowodzeń.

Na rozwój sytuacji w tym rejonie w znacznym stopniu oddziałuje stanowisko kół wojskowych, występujących w niektórych państwach Ameryki Łacińskiej, przeciw ekspansji obcego kapitału monopolistycznego oraz za wprowadzeniem reform społeczno-politycznych jednak w szeregu innych państw koła te znajdują się na czele skrajnych kół prawicowych.

X. Wychodząc z powyższego można wysnuć następujący wniosek:

Aktywizacja wojskowo-politycznej i wojskowej działalności głównych państw imperialistycznych oraz maoistowskiego kierownictwa ChRL, wzmożony wyścig zbrojeń NATO oraz realizowane przedsięwzięcia w celu umocnienia tego bloku, agresywny kurs polityki Stanów Zjednoczonych i proimperialistycznych sił na Bliskim Wschodzie, w Azji i w Ameryce Łacińskiej - są przyczyną tego, że szereg skomplikowanych problemów międzynarodowych pozostaje nierozstrzygniętych i istnieje niebezpieczeństwo konfliktów zbrojnych.

Wysoka czujność i stała gotowość bojowa sił zbrojnych państw członków Układu Warszawskiego, ciągły rozwój i doskonalenie sił i środków wywiadu oraz dalsze wzmoczenie naszych wspólnych wysiłków, każdy zarząd rozpoznawczy na swoim odcinku granicy - w celu pełnego wykrycia we właściwym czasie wszystkich wojskowo-politycznych i wojskowych planów i przedsięwzięć przeciwnika - pozostaje ważnym aktualnym zadaniem państw - członków Układu Warszawskiego.

Wykonano w 1 egz.

Wyk.kpt L.A.

Druk J.G. dn.3.09.74r.

Nr ks.masz. 01713

RWM 318/04/74